

kun, at hvor man lægger Skatten i Kommunen efter Statens Indkomstskatregler, maa det være en nødvendig Konsekvens, at man ikke gaar til de nuværende Over-skattede Kommissioner, som ikke have noget som helst med Indkomstskatten at gøre. Dette er altsaa de foreslaaede ny Paragraffer, som jeg beder læst med det Indhold, de virkelig have, og den Betydning, der ligger i dem. Jeg kan ikke se, de gribe paa en forstyrrende Maade ind i vort kommunale Skattevæsen.

Jeg kommer nu til det, som man maaske vil finde lidt mere vilkaarligt, men det er det ikke. Ved den Bestemmelse, jeg har nævnt i § 4, ere vi komne saa vidt, at de Kommuner, der ville følge Statens Indkomstskatteprincip, ere berettigede til at ligne ogsaa paa Aktieselskaber. Nu have vi ment, at naar man indrømmer dette for de Kommuner, der gaa over til denne Skatteligningsmaade, saa vilde det være ganske underligt ikke at give de Kommuner, som blive ved at ligne paa Formue og Lejlighed, Ret til ogsaa at tage Aktieselskaber med ind under Beskatningen. Det vil man maaske sige er en Forandring ved de nuværende Skatteregler. Velan. Men ikke alene hjemler vor § 5 dette, men den tillader ogsaa paa andre Maader navnlig i formelle Punkter at bruge de nuværende Skatteregler. Det væsentligste er, at man ad den Vej vil aabne Adgang for de Kommuner, der lægge Skatten efter Formue og Lejlighed, til at tage Aktieselskaber med. Dette kan man sige er det ny, men jeg beder betænke, at Stillingen er en ganske anden fra det Øjeblik, Staten selv har ordnet dette Forhold gennem Indkomstskatten. Fra det Øjeblik, Staten har erkendt, at Aktieselskaber skulle svare Skat, ikke af den Indtægt, der svarer til 4 pCt. af Aktiekapitalen, men af den Indtægt de have derudover, ere vi ude over Sagens hidtidige Vanskeligheder, og ingen kan sige, at der gøres Overgreb paa dette Omraade, fordi vi tillade Kommunerne, selv om de blive ved deres nuværende Skattevæsen, at følge den Vej, som Staten er gaaet paa sit Skatteomraade, nemlig at tage Aktieselskaber med.

Endelig har jeg tilbage at nævne § 8, saa har jeg gaaet alle Paragrafferne igennem. § 8 bevæger sig, det erkender jeg, paa det nuværende kommunale Skatteomraade og søger at give Regler derfor, og for saa vidt man siger, at det vil man ikke røre ved, velan, saa maa den stryges. Dens Indhold er imidlertid ikke indgribende. Det gaar i to Retninger; den ene er, at

vi forlange, at der for den kommunale Ligning skal fastsættes Regler ad sædvanlig vedtægtsmæssig Vej; og den anden er, at der i Vedtægten skal staa, at selv om man ligner efter Formue og Lejlighed, skulle Ligningsmyndighederne angive, hvortil den paagældende Skatteyder i Indtægt er anslaaet. Det er de to Bestemmelser, der her kræves. Jeg gør opmærksom paa, at saadanne Vedtægter allerede findes mange Steder, og at der altsaa heller ikke her er noget indgribende. Jeg synes, det maa være til Nytte at bidrage til, at Kommunerne nogenlunde følge ens Regler med Hensyn til Formue- og Lejlighedsskatten. Endvidere skal jeg gøre opmærksom paa, at Forlangendet om Ligningsmyndighedernes Opgivelse af Personernes Indkomst heller ikke vil kunne siges at være andet end at søge at skabe en Garanti for, at man gaar trygt frem; kaster man denne Garanti for, at man gaar nogenlunde trygt frem, bort, saa er hele Angivelsen af Formue og Lejligheden saaledes undergivet et løst Skøn, at det vil være uforvarsomt. Maa jeg endnu bemærke, at naar man fra mange Sider har ønsket en saadan Bestemmelse, saa staar det for mig saaledes, at det kun er en naturlig Følge af, hvad der paa andre store Omraader, som vedrøre denne Materie, træffes som lovbunden Regel for Statens Indkomstskatlove.

Ja, det er de Bestemmelser, mine Herrer, som man ikke synes at ville acceptere. Nu vender jeg tilbage til mit Spørgsmaal: Er det den Omlægning af de kommunale Skatter, som man har haft saa stor Vanskelighed ved at komme igennem med? Jeg kan ikke se det. Det, vi have haft Vanskelighed ved, var at faa en mellemkommunal Beskatning, at faa fremtvunget ens Regler i alle Kommuner. Dette gøre vi ikke Forsøg paa at løse her. Vi give en vis Vejledning for, hvorledes man skal gaa frem, men gøre ikke Forsøg paa at lægge Baand paa Kommunerne, gøre altsaa ikke Forsøg paa at løse denne store Opgave. Man har ønsket at indføre Beskatning af Personer, som bo uden for Kommunen, men drive deres Næring i denne. Vi have ikke medtaget dette; det er en Opgave, man ikke har forsøgt at løse. Man har søgt en bedre Ordning af Ejendoms-skatterne i Kommunen. Det lode vi ligge. Man har villet forbedre Ejendomsbeskatningen, og ogsaa Bygningsafgiften til Staten. Alt det har man ladet ligge. Saa spørger jeg: Ville vi her søge at ordne hele den kommunale Beskatning paa en ny Maade, eller ville vi lægge Indkomstskatten Vanske-